

hvis Indhold fuldt ud fremgaar af selve Ordlyden, saaledes at der ikke tiltrænges nogen nærmere Forklaring.

Hvad Ændringsforslag Nr. 1 til Sygekasselovforslaget angaar, tilsigter det at give Sygekasser, som der er Tale om at sammenslutte, Lejlighed til at udtale sig, før Afgørelsen træffes. I Lovforslaget var det bestemt, at saadan Udtalelseret skulde kun Sygekassecentralforeningen have; nu gives den ogsaa de paagældende interesserede Sygekasser.

Ændringsforslaget, under Nr. 2 er foranlediget ved, at der, siden Lovforslaget blev forelagt her i Tinget, er sluttet en Overenskomst mellem Sygekasserne og Lægerne, hvilket gør det ønskeligt at ændre Aarstallet 1922 til 1924.

Det betydningsfuldste Ændringsforslag er Forslaget under Nr. 8, men da dette er nøje knyttet til et Ændringsforslag til Lovforslaget om Invalidforsikring, skal jeg opsætte den nærmere Omtale af dette Forslag, til jeg omtaler det Forslag, hvortil det knytter sig, og kun yderligere vedrørende Sygekasselovforslaget udtale, at Ændringsforslaget under Nr. 10, et Forslag, som vil genfindes i Rækken af Ændringsforslag saavel til Fattigloven som til Invalidforsikringsloven, fastsætter Tidspunktet for Lovkomplekssets Ikrafttræden til 1. Oktober 1921. Foranledningen dertil er givet ved en Skrivelse fra Statens Sygekasseinspektorat til Indenrigsministeriet, hvori Sygekasseinspektoratet gør opmærksom paa de meget store praktiske Vanskeligheder, som vil frembyde sig for en Gennemførelse af Lovforslaget i Praksis allerede 1. Juli, en Argumentation fra Sygekasseinspektoratets Side, som saavel Indenrigsministeren som Udvalget har kunnet godkende. Det nævnte Ændringsforslag om, at Loven først skal træde i Kraft den 1. Oktober, har gjort det ønskeligt at dele Forslaget til Lov om Ændringer i Fattigloven i 2 Paragraffer. Dette foreslaar Udvalget med Tilslutning af den højtærede Indenrigsminister, og det er det eneste Ændringsforslag, der stilles til Lovforslaget om Ændringer i Fattigloven.

Endelig har jeg tilbage Forslag til Lov om Invalidforsikring, hvortil der er stillet en Række Ændringsforslag i fuld Enighed indenfor Udvalget, som allerede nævnt, og med Tilslutning af den højtærede Indenrigsminister. Blandt disse Ændringsforslag beder jeg Opmærksomheden først henvendt paa Ændringsforslag Nr. 1 og Ændringsforslag Nr. 4, henholds-

vis til §§ 1 og 5. Man har nemlig ment det rimeligt at forme Bestemmelsen om Præmiebetaling for Invalidforsikring saaledes, at forsikrede i Alderen mellem 14 og 18 Aar fritages for Præmiebetaling. Til Gengæld har man saa ment at maatte ved fremtidig Indtræden i statsanerkendte Sygekasser fastsætte Aldersgrænsen, ved hvilken Stigning af Præmien finder Sted, til 25 Aar i Stedet for, som foreslaaet i Lovforslaget, ved 30 Aar og har for at faa nogen Dækning for de øgede Udgifter, der herigennem vil blive paalagt Statskassen, ment det forsvarligt at forhøje de foreslaaede Præmiesatser ganske lidt, nemlig med i Gennemsnit 5 Øre pr. Maaned. Endvidere knytter sig dertil Bestemmelsen om, at Personer, som indtræder i statsanerkendte Sygekasser efter det fyldte fyrretyvende Aar, enten paa Grund af, at Kassens Vedtægter tillader dette, eller fordi Indenrigsministeren billiger en saadan Indtræden under Hensyn til de særlige Omstændigheder, der foreligger for den vedkommende, betaler en Præmie, som ikke fastsættes i Loven, men fastsættes af Invalidforsikringsfondens Direktion paa et Grundlag, som skal være godkendt af Indenrigsministeren. Fremdeles maa det findes at være uden Rimelighed, at Staten, Kommunen og Arbejdsgiverne bidrager til Invalidforsikring for Personer, som i Sygekasseforstand maa betegnes som bemidlede — der er jo i § 2 aabnet saadanne Adgang til at tegne Invalidrente —, og samtidig med at fastslaa dette har man saa maattet fastsætte, at Udgiften til en saadan Forsikring maa de vedkommende selv afholde. Derfor stilles under Nr. 5 Forslag om, at den Præmie, der vil være at betale for saadanne bemidlede Personer, skal sættes til 3 Gange den Præmie, som ubemidlede Personer i samme Aldersklasse har at betale. En Konsekvens af disse Ændringer er Ændringsforslaget under Nr. 6, hvor Arbejdsgivernes Bidrag pr. Aarsarbejder foreslaas forhøjet fra 4 Kr. 80 Ø. til 5 Kr. 40 Ø.

Jeg maa her bemærke, at der under Forhandlingerne i Udvalget fra min Side har været fremsat Ønske om, at man gik til en noget mere rational Ordning af Bidragsfastsættelsen for Arbejdsgivere, saaledes at man vel fastsatte Præmie pr. Helaarsarbejder, som kommer ind under Ulykkesforsikringslovgivningens Regler, men at der ogsaa toges Hensyn til den Sygedagsprocent, som vedkommende særlige Erhvervsgruppe efter Opgørelsen har. Der vil efter min Mening hverken administra-